

การพัฒนาจิตใจในชุมชนบาไฮ

จัดพิมพ์โดย

สมาคมสภาการกลางศาสนาบาไฮ

(สงวนลิขสิทธิ์)

“Garn Pat Ta Na Jit Jai Nai Chum Chon Baha’I”

“Spiritualization of the Baha’I Community”

By Adib Taherzadeh

การพัฒนาจิตใจในชุมชนบาไฮ

จดหมายจากท่านที่ปรึกษาศาสนา อติบ ทาเฮอซาเดห์ ถึงเพื่อนบาไฮประเทศไอซ์แลนด์

เพื่อนบาไฮที่รัก

ในข่าวสารที่ส่งถึงผู้เข้าร่วมประชุมนานาชาติ ที่กรุงดับลิน สภาคุณธรรมสากล ได้เรียกร้องให้บาไฮศาสนิกชนร่วมกันรณรงค์พัฒนาคุณธรรมขึ้นในชุมชนบาไฮ เพื่อนๆ ที่เข้าร่วมประชุมบางท่านได้ถามถึงความหมายของคำว่า “การพัฒนาจิตใจให้ทรงคุณธรรม” และต้องการทราบว่าทำอย่างไรถึงจะบรรลุถึงสิ่งนี้ได้ คำว่า “จิตใจอันทรงคุณธรรม” เมื่อใช้ในเรื่องที่ไม่ใช่บาไฮอาจทำให้เข้าใจผิดได้ การพัฒนาคุณธรรมในจิตใจมิใช่การสร้างวิมานในอากาศ โดยไม่ใส่ใจต่อกิจการทั้งหลายของโลก

แนวความคิดของบาไฮเกี่ยวกับการพัฒนาจิตใจเป็นสิ่งง่าย ๆ เมื่อไรที่จิตวิญญาณเข้าใกล้พระบาฮาอุลลาห์ วิญญาณนั้นจะได้รับการพัฒนา บาไฮศาสนิกชนที่แท้จริง ผู้ซึ่งมีจิตใจผูกพันใกล้ชิดกับพระบาฮาอุลลาห์ จะได้รับการพัฒนาในด้านจิตใจ เขาจะหลงรักพระองค์และจะเชื่อฟังคำสอนของพระองค์อย่างเต็มหัวใจ และจะได้รับใช้ศาสนาด้วยความอุทิศสูงสุด

ความรู้เกี่ยวกับจิตวิญญาณ

การศึกษาธรรมนิพนธ์ศักดิ์สิทธิ์จะช่วยให้เราเข้าใจซาบซึ้งในความสำคัญของเรื่องนี้ มนุษย์มีร่างกายและวิญญาณ เรามีความรู้อย่างกว้างขวางเกี่ยวกับร่างกายของเรา แต่ความรู้เกี่ยวกับวิญญาณของเรานั้นยังมีความสำคัญมากกว่า วิญญาณของมนุษย์มิได้ถือกำเนิดมาจากโลกวัตถุ วิญญาณเกิดมาจากโลกแห่งวิญญาณของพระผู้เป็นเจ้า ในระหว่างที่ทารกกำลังเจริญเติบโตในครรภ์มารดา วิญญาณจะเริ่มมีความสัมพันธ์กับร่างกาย เนื่องด้วยวิญญาณไม่ใช่มวลของวัตถุ วิญญาณจึงไม่เข้าไปหรือออกจากร่างกาย วิญญาณประเสริฐกว่าการเข้าออก หรือขึ้นลง วิญญาณเป็นอิสระจากสภาวะทางโลก ความสัมพันธ์ของวิญญาณต่อร่างกายนั้นเปรียบได้กับความสัมพันธ์ของแสงสว่างกับกระจกเงา แสงสว่างนั้นไม่ได้อยู่ในกระจกเงา มันถูกสะท้อนไปในกระจกเงา และเมื่อกระจกเงาถูกเคลื่อนออกไปแสงสว่างนั้นจะไม่ถูกกระทบกระเทือนไปด้วย

เนื่องด้วยวิญญาณมีอำนาจเหนือกว่าสรรพสิ่งทางกายภาพทั้งหมด สติปัญญาของเราจึงไม่สามารถเข้าใจธรรมชาติของมันได้ ไม่สามารถหยั่งรู้สาระของมัน เราสามารถเพียงแต่เข้าใจคุณลักษณะของวิญญาณเท่านั้น ขณะที่เรากำลังมีชีวิตอยู่ในภพนี้ เราไม่อาจเข้าใจการดำรงอยู่ของวิญญาณได้อย่างถ่องแท้ ความรู้ของเราเกี่ยวกับวิญญาณจึงได้มาจากพระศาสดาทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้า ผู้ซึ่งได้ถ่ายทอดความหมายอันสำคัญบางอย่างของวิญญาณผ่านมาทางพระวจนะ กระนั้นก็ดี พระวจนะนั้นก็หาเป็นเครื่องมือที่มีอำนาจเพียงพอสำหรับที่จะใช้อธิบายความหมายที่ถ่องแท้ของจิตวิญญาณได้ สรรพสิ่งที่พระผู้เป็นเจ้าสร้างสรรคขึ้นมาเป็นเพียงหน่วยในสรรพสิ่งนั้น ประกอบด้วยจิตวิญญาณและโลกวัตถุ กฎและหลักการอันเดียวกันทางธรรมชาติก็จะพบได้ในอาณาจักรของวิญญาณ เป็นแต่เพียงว่ากฎเกณฑ์นั้นได้ถูกดัดแปลงให้เหมาะสมกับสถานะที่สูงขึ้นไปและลักษณะดังกล่าวจะไม่อยู่ในอาณาจักรที่ต่ำกว่า

ความต้องการตรงกันระหว่างร่างกายและจิตวิญญาณ

เนื่องจากว่าหลักการและกฎพื้นฐานแห่งการดำรงอยู่นั้นครอบคลุมการสร้างสรรคทั้งหมด ดังนั้นปรากฏการณ์ต่าง ๆ ทางกายภาพที่เราเห็นในโลกวัตถุนี้มีส่วนตรงกันกับในอาณาจักรแห่งวิญญาณ ขอให้เราศึกษาเกี่ยวกับลักษณะบางอย่างของวิญญาณ โดยใช้กฎพื้นฐานนี้เป็นหลัก จากการศึกษาธรรมชาติของพระบาฮาอุลลาห์และพระอับดุลบาฮา เราจะพบว่าสิ่งที่เราเปรียบเทียบได้กับวิญญาณในโลกนี้ก็คือทารกที่กำลังเติบโตในครรภ์มารดาเราจะสังเกตเห็นได้ว่าทั้งสองมีความคล้ายคลึงกันหลายประการ และความเข้าใจในสภาวะหนึ่งจะทำให้เราเข้าใจอีกสภาวะหนึ่งได้แต่จะเป็นความเข้าใจที่อยู่ในระดับจำกัดเรารู้ว่าร่างกายของมนุษย์เจริญเติบโตในครรภ์มารดา และต้องการแขน ขา และอวัยวะส่วนอื่นๆ ซึ่งจำเป็นต้องใช้หลังจากคลอดออกมา และหลักการเดียวกันนี้สามารถนำมาใช้กับอาณาจักรของวิญญาณได้ วิญญาณที่พัฒนาอยู่ในครรภ์ของโลกนี้จะได้รับคุณลักษณะทางธรรมซึ่งจำเป็นสำหรับการดำรงอยู่ในชีวิตหน้า ความจริงแล้วทารกในครรภ์มารดาและวิญญาณในชีวิตนี้มีความต้องการตรงกัน

วิญญาณสามารถที่จะรับได้เฉพาะคุณลักษณะที่ดีเท่านั้น

เราสังเกตเห็นว่าในโลกทางกายภาพ ทารกในครรภ์มารดาเริ่มต้นชีวิตมาจากเซลล์เดียว เมื่อเวลาผ่านไปเซลล์นั้นจะเริ่มทวีจำนวนขึ้น แขน ขา และอวัยวะส่วนต่างๆ ของร่างกายจะเริ่มปรากฏขึ้น ในที่สุดชีวิตทารกในครรภ์ก็สิ้นสุดลง ทารกได้ถือกำเนิดออกมาเป็นสิ่งที่มีความสมบูรณ์ครบถ้วน มาถึงจุดนี้เราจะเห็นความแตกต่างอย่างมากมากระหว่าง เซลล์แรกที่ชีวิตทารกเริ่มก่อตัวขึ้น และความสมบูรณ์ของทารกเมื่อคลอดออกมา

ปรากฏการณ์อย่างเดียวกันนี้ก็เกิดขึ้นได้กับวิญญาณ เมื่อเริ่มต้นวิญญาณปราศจากประสบการณ์ คุณลักษณะและความสามารถของมันแอบแฝงอยู่ภายใน ผลจากการที่วิญญาณมีความสัมพันธ์กับร่างกายขณะนี้อยู่ในโลกนี้เอกลักษณ์ของมันจะพัฒนาขึ้นและจะบรรลุคุณลักษณะทางธรรมซึ่งจะติดวิญญาณนั้นไปในภพหน้า วิญญาณไม่สามารถนำคุณลักษณะที่ไม่ดีติดตัวไป เพราะในความเป็นจริงแล้วคุณลักษณะที่ไม่ดีคือการปราศจากคุณลักษณะที่ดี และคุณลักษณะที่ดีนั้นไม่อาจดำรงอยู่ได้ ดังเช่น ความยากจนซึ่งหมายถึงการปราศจากซึ่งความมั่งคั่งร่ำรวย

จากการศึกษาพระคัมภีร์พอจะรวบรวมความเข้าใจได้ว่า ในทำนองเดียวกันในโลกนี้ซึ่งสรรพสิ่งมีการดำรงอยู่ในระดับต่างๆ เป็นต้นว่าแร่ธาตุ พืช สัตว์ และมนุษย์ และในแต่ละอาณาจักรยังมีประเภทแยกย่อยลงไปอีก ในโลกแห่งวิญญาณก็เช่นกัน วิญญาณของมนุษย์จะพัฒนาอยู่ในระดับต่างๆ กันขึ้นอยู่กับคุณลักษณะที่ดีที่ติดตัวไปในโลกหน้า วิญญาณที่อยู่ในระดับต่ำกว่า จะไม่สามารถเข้าใจวิญญาณที่อยู่ในระดับสูงกว่า เราเห็นจากตัวอย่างนี้ว่า หลักการอันเดียวกันซึ่งเกิดขึ้นในโลกแห่งกายภาพ เช่น ความแตกต่างกันของสรรพสิ่งที่พระผู้เป็นเจ้าสร้างขึ้นก็เกิดขึ้นในโลกแห่งวิญญาณเช่นกัน

โลกหน้าอยู่ที่ไหน

อีกตัวอย่างหนึ่งคือหลักการที่ว่า สิ่งมีชีวิตในระดับสูงขึ้นไป หมุนเวียนและอาศัยสรรพสิ่งในระดับต่ำสุดในโลกทางวัตถุที่เราเห็นได้ว่าสิ่งมีชีวิตทั้งหลายล้วนได้รับสิ่งดำรงชีพจากอาณาจักรแร่ธาตุ

ธรรมจาริกหนึ่งของพระบาฮาอุลลาห์ระบุไว้ว่าโลกแห่งจิตวิญญาณหมุนเวียนอยู่รอบๆ โลกนี้ นั่นแสดงว่าโลกหน้ามิได้ถูกแยกขาดจากโลกนี้ แต่แท้จริงแล้วห้อมล้อมโลกนี้อยู่ เราเห็นจากธรรมชาติว่า ทารกที่กำลังเจริญเติบโตอยู่ในครรภ์มารดาจะไม่สามารถค้นพบได้เลยว่า โลกที่เขาจะอยู่หลังจากคลอดออกมานั้น จะใกล้ชิดกับเขาอย่างน่าอัศจรรย์เพียงไร ระหว่างโลกทั้งสองมีเพียงสิ่งบางๆ เท่านั้นที่ขวางกั้นอยู่หลักการข้อนี้ปรากฏอยู่ในโลกแห่งวิญญาณด้วย กล่าวคือ ภายหลังจากที่วิญญาณแยกจากร่างกายจะพบว่าโลกแห่งวิญญาณนั้นช่างอยู่ใกล้ชิดกันเพียงไร แต่ตราบใดที่วิญญาณยังเชื่อมอยู่กับร่างกายโลกหน้าและความยิ่งใหญ่ของโลกหน้าจะถูกซ่อนเร้นจากสายตามนุษย์

พระบาฮาอุลลาห์ได้ทรงกล่าวไว้ในธรรมจาริกหนึ่งว่า หากฐานะในโลกหน้าที่กำหนดไว้แก่ศาสนิกชนที่แท้จริง ถูกเปิดเผยเพียงเท่าการมองผ่านรูเข็ม ทุกคนคงจะต้องแตกดับลงด้วยความปีติยินดี ดังเช่นทารกในครรภ์มารดาไม่สามารถค้นพบความไพศาล และความงามของโลกนี้ วิญญาณที่ยังเชื่อมโยงกับร่างกายมนุษย์ ก็ไม่สามารถแลเห็นอาณาจักรอันประเสริฐของโลกแห่งวิญญาณ

จุดมุ่งหมายของการสร้างมนุษย์

อะไรคือจุดมุ่งหมายของการสร้างมนุษย์ตามคำสอนของพระบาฮาอุลลาห์ พระบาฮาอุลลาห์ทรงประกาศว่า “จุดมุ่งหมายของการสร้างมนุษย์ คือ เพื่อช่วยให้รู้จักพระเจ้าผู้สร้างและเข้าถึงพระองค์” สิ่งนี้สามารถบรรลุได้โดยการยอมรับพระศাসดาของพระองค์ ตั้งดวงจิตไปสู่พระองค์ และรับสายธารแห่งความรู้โรจน์ของพระองค์ วิญญาณจะได้รับการส่องสว่างด้วยพลังศรัทธา เช่นเดียวกับการกำเนิดของทารกไม่สามารถถือกำเนิดโดยปราศจากบิดาฉันใดมนุษย์ก็ไม่สามารถบรรลุพลังศรัทธาหากปราศจากความช่วยเหลือจากศาสดาฉันนั้น วิญญาณจำเป็นต้องยอมรับพระศาสดาและก่อตั้งพันธะทางจิตกับพระองค์

จุดมุ่งหมายสำคัญของการเปิดเผยศาสนาของพระบาฮาอุลลาห์ในยุคนี้ คือ การนำแสงสว่างมาสู่วิญญาณมนุษย์ ประสิทธิประสาทวิญญาณของมนุษย์ด้วยพลังศรัทธา ซึ่งจะนำไปสู่การสร้างชาติพันธุ์ใหม่ของมนุษย์ โดยการตั้งจิตไปสู่พระบาฮาอุลลาห์ด้วยความอุทิศ โดยการเรียนรู้ที่จะรักพระองค์ โดยการยอมจำนนต่ออิทธิพลของการเปิดเผยศาสนาของพระองค์ และโดยการสนทนาติดต่อกับพระองค์ วิญญาณจะได้รับการสนธิ และจะให้กำเนิดพลังศรัทธา นี่คือนัยสำคัญที่สุด และรุ่งโรจน์ที่สุดสำหรับวิญญาณ เป็นจุดประสงค์ที่วิญญาณถูกสร้างขึ้น

อาหารของวิญญาณ

เมื่อหัวใจของบุคคลหนึ่งได้สัมผัสความรักของพระบาฮาอุลลาห์แล้วกล่าวว่า “ข้าพเจ้าเชื่อ” พลังศรัทธาก็จะกำเนิดขึ้นในตัวเขา นี่คือการเกิดครั้งที่สองดังที่กล่าวไว้ในพระคัมภีร์ใหม่ (ของศาสนาคริสต์) ดังเช่นทารกแรกเกิดต้องการอาหารเพื่อเจริญเติบโต เราก็ต้องได้รับอาหารของวิญญาณเพื่อหล่อเลี้ยงวิญญาณของเรา

อาหารของวิญญาณ คือ พระวจนะของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า ที่เปิดเผยโดยพระบาฮาอุลลาห์สำหรับยุคนี้ โดยการอ่านพระวจนะของพระองค์พลังศรัทธาจะเติบโตขึ้นที่ละชั้นจนบาไฮศาสนิกชนมีความแน่วแน่ในความศรัทธาของเขา มีความมั่นใจและมีความสุขในชีวิต แต่ถ้าหากเขาละเลยต่อสิ่งจำเป็นยิ่งนี้ พลังศรัทธาของเขาจะค่อยๆ เสื่อมถอยลงจนอาจสูญสิ้นไปเลย

การพัฒนาจิตใจขั้นแรก

เปรียบดังมารดาที่ให้อาหารบุตรวันละหลายมื้อ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ได้ทรงบัญชาให้บาทหลวงคาทอลิกคนอ่านพระวจนะของพระองค์ วันละ 2 ครั้ง เวลาในตอนเช้าและค่ำ พระองค์ทรงกล่าวว่าผู้ที่ไม่อ่านเป็นผู้ที่ไม่ซื่อสัตย์ต่อพระปฏิญาณของพระเจ้า

การอ่านพระวจนะและการสวดมนต์ไม่เหมือนกัน ขออย่าเข้าใจสับสนกัน พระวจนะของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ อยู่ในพระคัมภีร์และธรรมจารึกของพระองค์ การอ่านพระวจนะมีผลต่อวิญญาณเช่นเดียวกับที่อาหารมีผลต่อร่างกาย

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ได้ทรงลิขิตไว้ในพระคัมภีร์คิตาบี อัคดัสว่า การอ่านพระวจนะของพระองค์ขณะที่เหนื่อยหน่ายนั้นไม่มีกุศลอันใด พระองค์ทรงกล่าวว่า การอ่านเพียงสองสามบรรทัดด้วยจิตใจเบิกบานหรือดีกว่าการอ่านพระคัมภีร์ทั้งเล่มด้วยความหดหู่ และเหนื่อยอ่อน บัญญัตินี้พ้องกับธรรมชาติที่ว่า มนุษย์รับประทานอาหารยามที่เขารู้สึกหิว ความคล้ายคลึงอีกอย่างหนึ่งคือ มนุษย์ต้องรับประทานอาหารอย่างสม่ำเสมอทุกวัน การรับประทานอาหารเพียงมื้อเดียวในชั่วชีวิตนั้นไม่เพียงพอ การอ่านพระวจนะของพระเจ้าซึ่งเป็นอาหารของวิญญาณก็เช่นเดียวกัน การอ่านนานๆ ครั้งย่อมไม่เพียงพอ หากผู้ใดต้องการพัฒนาจิตใจเขาต้องอ่านพระวจนะในธรรมจารึกต่างๆ ทุกวัน วันละ 2 เวลา ตามที่บัญญัติโดยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ

จงให้อาณูภาพของพระวจนะเข้ามาสู่หัวใจของเรา

พระวจนะเหล่านี้กับอาณูภาพทั้งหมดต้องได้รับการซึมซาบเข้าไปในหัวใจและเสริมความแข็งแกร่งของความศรัทธา การซึมซาบนี้จะเกิดขึ้นเมื่อเราสำนึกว่าพระวจนะเหล่านี้บรรจุด้วยศักยภาพอันยิ่งใหญ่ การอ่านพระวจนะในเวลาเช้าด้วยดวงจิตเช่นนี้ จะทำให้เราสามารถสนทนากับพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ในเวลากลางวันไม่ว่าเราจะอยู่ ณ ที่ทำงานหรือที่ใดก็ตาม และ จงตรึงตรองต่อพระวจนะของพระองค์เพื่อว่าพระวจนะเหล่านี้จะถูกดูดซึมเข้าไปในหัวใจของวิญญาณของเรา ดังนั้นแล้วถึงจะทำให้เราหิวต่อการอ่านพระวจนะอีกในเวลาค่ำ ถ้าเราไม่หิวมันแสดงว่าเรามีได้ให้พระวจนะซึมซาบเข้าไปในหัวใจของเรา

ขั้นที่สอง

สิ่งที่ควบคู่กัน และสามารถเปรียบเทียบกันได้กับการอ่านพระธรรมนิพนธ์ในแง่ของผลกระทบต่อวิญญาณ คือ บทอธิษฐานประจำวันภาคบังคับซึ่งบัญญัติขึ้นโดยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ บทอธิษฐานที่ต้องสวดทุกวันนี้แตกต่างจากบทอธิษฐานอื่นคือเป็นบทสวดมนต์ที่สำคัญบทหนึ่งในบัญญัติทั้งหลายของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ประกอบกับบทสวดมนต์นี้จะต้องมีพิธีการที่แน่นอนบางอย่างรวมอยู่ด้วย ซึ่งจะรวมถึงการหันหน้าไปสู่เกบเบร ในขณะที่กล่าวอธิษฐานในส่วนตัว

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ทรงให้ความสำคัญสูงสุดกับบัญญัติพิเศษเฉพาะนี้ พระอัครบาทหลวง ได้ทรงจารึกอธิบายความสำคัญของบทอธิษฐานที่ต้องสวดทุกวันในธรรมจารึกหนึ่งว่าเป็น “ประดุจรากฐานของศาสนาของพระเจ้า” และเป็น “แนวทางธรรมสำหรับชีวิตอันทรงคุณธรรมสำหรับแต่ละบุคคล” พระอัครบาทหลวงทรงกล่าวไว้อีกตอนหนึ่งว่า การอธิษฐานนี้มีผลผูกมัดทุกคน และจะไม่มีข้อแก้ตัวใดที่จะยอมรับได้ยกเว้นแต่กับ

บุคคลวิกลจริตหรือผู้ที่กำลังตกอยู่ในสถานการณ์ที่ผิดธรรมดา เป็นไปไม่ได้ที่จะเข้าใจลัทธิพระบาฮาอูลลาห์หากปราศจากซึ่งการปฏิบัติตามบัญญัติอันสำคัญนี้

นอกจากบทอธิษฐานที่ต้องสวดทุกวันที่มีบัญญัติให้แก่วิทยาศาสตร์ทุกคนแล้ว ยังมีบทอธิษฐานอื่นๆ อีกมากมายที่เปิดเผยโดยพระบ็อบ พระบาฮาอูลลาห์ และพระอับดุลบาสา ซึ่งมีลักษณะต่างกันและการสวดบทอธิษฐานเหล่านี้ไม่ต้องมีพิธีกรรม การสวดเป็นไปตามสมัครใจในเวลาใดก็ตามที่แต่ละคนต้องการทั้งในที่ส่วนตนและที่สาธารณะ

อานูภาพของการอธิษฐาน

การอธิษฐานเพื่อให้หลุดพ้นจากอึดอัดเป็นความจำเป็นอันสำคัญยิ่งสำหรับการพัฒนาจิตใจ พันธะธรรมชาติระหว่างมนุษย์และพระผู้เป็นเจ้าของเขาคือการอธิษฐาน การอธิษฐานโดยไม่ปรารถนาสิ่งใดจะมีผลต่อวิญญาณอย่างมาก

โดยการอธิษฐาน ช่องทางสำหรับความกรุณาของพระผู้เป็นเจ้าของเขาจะเปิดออก และสายธารแห่งความเมตตาจะหลั่งไหลทำความสดชื่นและฟื้นชีวิตให้แก่วิญญาณ เปรียบประดุจดั่งต้นไม้ซึ่งหากมีชีวิตอยู่ก็จะแผ่กิ่งก้านและใบเข้าหาดวงอาทิตย์เพื่อดูดซึมเอารัศมีของดวงอาทิตย์ ถ้าวิญญาณของมนุษย์ได้รับการส่องสว่างด้วยแสงแห่งความศรัทธา เขาก็จะถวิลหาพระผู้เป็นเจ้าของเขาการอธิษฐานสรรเสริญพระองค์ และต้องการสหชาติติดต่อกับพระองค์ ถ้าไม่เช่นนั้นแล้วการอธิษฐานก็จะเป็นการรับใช้แต่ปากปราศจากความปิติ และความจริงใจ และหัวใจของมนุษย์จะไม่สามารถได้รับความกรุณาของพระผู้เป็นเจ้าของเขาที่หลั่งไหลมาในยุคนี้ ต้นไม้ที่ไม่ไหวต่อรัศมีของดวงอาทิตย์คือต้นไม้ที่ตาย แม้ดวงอาทิตย์จะหลั่งพลังงานของมันโดยไม่หยุด ในทำนองเดียวกัน พลังฟื้นชีวิตแห่งความรักอันไม่รู้สึนของพระผู้เป็นเจ้าของเขาได้แผ่ซ่านไปทั่วสรรพสิ่งสร้างสรรค์ทั้งหมด กระนั้นหากมนุษย์ไม่ตั้งจิตบูชาพระองค์ มนุษย์ก็จะไม่ได้รับพลังเหล่านี้

อานูภาพที่สามารถบังเกิดขึ้นในหัวใจของบาไฮศาสนิกชน เมื่อเขาเป็นอิสระจากความปรารถนาทั้งปวง และตั้งจิตสู่พระผู้เป็นเจ้าของเขา เป็นสิ่งที่เหนือเกินความเข้าใจของมนุษย์ ข้าพเจ้าขอกล่าวว่ามีวิบุรุษมากมายของศาสนาได้รับความกล้าหาญ และความแน่วแน่เด็ดเดี่ยวมาจากสิ่งนี้พวกเขาใช้อานูภาพของการอธิษฐานเพื่อสอนศาสนา ซึ่งยังผลให้พวกเขากลายเป็นเครื่องมืออันล้ำค่าซึ่งนำคนนับพันๆ คนเข้ามาให้ร่มเงาของศาสนาของพระบาฮาอูลลาห์

ขั้นที่สาม

การอ่านพระวจนะของพระบาฮาอูลลาห์ แม้จะมีความสำคัญยิ่งก็ไม่สามารถเหนี่ยวนำไปสู่ความก้าวหน้าของจิตใจ นอกจากจะกระทำร่วมกับการรับใช้ศาสนา หากบุคคลหนึ่งรับประทานอาหารจุเป็นประจำแต่มีได้เคลื่อนไหวและใช้กล้ามเนื้อทุกวัน ในไม่ช้าเขาก็จะกลายเป็นผู้ทุพพลภาพ ในทำนองเดียวกันการอ่านพระธรรมนิพนธ์ต้องควบคู่ไปกับการปฏิบัติ การรับใช้ศาสนาที่สำคัญที่สุดในปัจจุบันนี้ คือ การสอนศาสนา ให้เป็นกิจวัตรต้องพึงปฏิบัติประจำวัน และเข้าร่วมในการก่อตั้งและสร้างความมั่นคงแข็งแรงให้กับธรรมสภาท้องถิ่นทุกแห่ง

ในยุคของศาสนาบาไฮ การสอนศาสนา ซึ่งได้แก่การถ่ายทอดข่าวสารของพระผู้เป็นเจ้า ให้ผู้อื่นได้รับทราบ ถือว่า เป็นงานที่อยู่ในฐานะอันล้ำเลิศที่สุด พระบาฮาอุลลาห์มีเพียงแต่บัญญัติหน้าที่การสอนศาสนาของพระองค์แก่บาไฮศาสนิกชนทุกคนเท่านั้น แต่พระองค์ยังทรงพิจารณาการสอนศาสนาว่าเป็น “การกระทำที่มีคุณค่าอันสูงส่งกว่าการกระทำทั้งปวง” พระอับดุลบาฮากล่าว “ในบรรดาของขวัญของพระผู้เป็นเจ้าของขวัญอันยิ่งใหญ่ที่สุด คือ การสอนศาสนา การสอนศาสนานำเอาความเมตตา กรุณา ของพระผู้เป็นเจ้ามาสู่เรา และสิ่งนี้เป็นหน้าที่อันดับแรกที่เราพึงกระทำ” อีกครั้งหนึ่ง พระอับดุลบาฮากล่าว “การสอนศาสนา มีความสำคัญที่สุด เพราะ คือศิลาหลักแห่งรากฐานของศาสนา”

ขั้นที่สี่

การพัฒนาจิตใจของบาไฮศาสนิกชน ยังขึ้นอยู่กับการทำอันบริสุทธิ์และดีงาม และการเชื่อฟังกฎ และคำสั่งสอนของพระบาฮาอุลลาห์การดำเนินชีวิตตรงตามคำสอนของพระผู้เป็นเจ้า คือเป้าหมายของบาไฮศาสนิกชนทุกคน และสิ่งนี้ยังเป็นสิ่งที่จะต้องมิขึ้นก่อน เพื่อให้การสอนศาสนาได้ประสบความสำเร็จและมีประสิทธิภาพ

การป้องกันความศรัทธา

ในปรากฏการณ์ธรรมชาติ จะพบว่าทันทีที่ทารกถือกำเนิดขึ้นงานชิ้นสำคัญอันได้แก่การเลี้ยงดู ป้องกัน ซึ่งทางฝ่ายบิดามารดาจะต้องปฏิบัติด้วยความเมตตารักใคร่ระวังระไวก็เริ่มขึ้นในทันที ปรากฏการณ์ข้อนี้ก็เกิดขึ้นกับความศรัทธาด้วยเช่นเดียวกัน ในทันทีที่มีผู้กล่าวว่า “ข้าพเจ้าเป็นบาไฮ” เขาก็จะต้องปกป้องรักษาความศรัทธาซึ่งมีค่าสูงส่งนี้ไว้ และต้องพยายามทำให้ความศรัทธาเติบโตมั่นคงขึ้น

การอ่านพระธรรมนูญพันธศักดิ์สิทธิ์ และการปฏิบัติตามขั้นตอนที่กล่าวไว้แล้ว จะช่วยให้เราได้สัญจรไปบนเส้นทางที่นำไปสู่ความเจริญทางจิตใจ และนำเราให้ได้เข้าใกล้พระบาฮาอุลลาห์

โจรสามประเภทที่ปล้นความศรัทธา

เมื่อเรามีความตั้งใจจะเจริญในหนทางแห่งการพัฒนาจิตใจจำเป็นที่เราจะต้องตั้งอยู่ในความไม่ประมาท มิฉะนั้น พลังทางด้านลบและทางด้านอธรรม จะปล้นความศรัทธาจากเราไป

(1) โจรสามประเภทแรก คือ การผูกพันตัวเองอยู่กับโลกวัตถุ ในทัศนะของศาสนาบาไฮ การไม่ผูกพันกับโลกทางวัตถุมิได้หมายความว่าให้เราปฏิเสธวัตถุและความเป็นไปของโลก สิ่งใดก็ตามที่กีดขวางศาสนิกชนให้ออกห่างจากพระบาฮาอุลลาห์ย่อมได้ชื่อว่าเป็นพันธนาการที่ผูกพันเราไว้กับโลกนี้ ความรักตนเองเป็นอุปสรรคขวางกั้นที่น่ากลัวที่สุด ความหลงและความรักตนเองนับเป็นศัตรูสำคัญของมนุษย์

(2) โจรสามประเภทที่สอง คือ การคบคนชั่ว การคบคนชั่วเป็นมิตรเป็นทั้งอันตราย และเครื่องทำลายความศรัทธาที่เรามีต่อศาสนา นี่คือคำเตือนประการสำคัญของพระบาฮาอุลลาห์

“ดูกร บุตรแห่งรัฐ จงระวัง อย่าเดินกับคนชั่ว อย่าหาทางเป็นมิตรกับเขา ทั้งนี้เพราะเพื่อนประเภทนี้จะแปรความผุดผ่องในดวงใจ ให้เปลี่ยนเป็นเพลิงโลภันต์” เราควรจะทำความเข้าใจความหมายของคำว่า “คนชั่ว”

ให้ตี คนชั่วอาจจะอ้างว่าตนเชื่อพระผู้เป็นเจ้า ในขณะที่ผู้ที่ไม่เชื่อว่ามีพระผู้เป็นเจ้าหรือนรกสวรรค์จริงนั้น อาจจะเป็นคนดีก็ได้

ในทางตรงกันข้าม จิตใจของเราก็จะถูกพัฒนาได้เมื่อเราติดต่อคบหากับบุคคลที่มีจิตใจเปี่ยมไปด้วยความรักพระบาฮาอุลลาห์ การคบหากับคนชนิดนี้มีแต่จะช่วยให้ความเชื่อถือศรัทธาที่เรามีต่อพระผู้เป็นเจ้าเพิ่มพูนขึ้น พระบาฮาอุลลาห์ทรงลิขิตในหนังสือ 'พระวจนะเร้นลับ' ว่า... "ขอให้ผู้ที่หาวิถีทางติดต่อกับพระผู้เป็นเจ้าจงมี 'ไม่ตรีจิตมิตรภาพกับศาสนชนที่พระองค์ทรงรักใคร่ ขอให้ผู้ที่ปรารถนาจะได้สำเหนียกพระวจนะของพระผู้เป็นเจ้า จงสดับคำของนรชน ที่พระองค์ทรงเลือกสรรไว้แล้ว"

(3) โจทย์ประเภทที่สาม คือ การซุบซิบนินทาและการพูดร้ายลับหลัง การค้นหาความผิดความบกพร่องของผู้อื่น แล้วนำมาพูดนินทาจะเป็นเครื่องบ่อนทำลายรากฐานแห่งความศรัทธา ที่เรามีต่อพระบาฮาอุลลาห์ พระบาฮาอุลลาห์ทรงสอนเราไว้ดังนี้

"ดูกร บรรดาผู้ที่อพยพเร่รอน ลิ่นที่เรทำให้ไว้แก่เจ้านั้นมีเพื่อให้กล่าวถึงแต่เรา จงอย่าทำให้มันแปดเปื้อน ด้วยถ้อยคำดูหมิ่น เมื่อใดก็ตามที่เพลิงแห่งความเห็นแก่ตัวครอบงำเจ้า เมื่อนั้นเจ้าจงระลึกถึงความบกพร่องของตัวเอง จงอย่าได้ไปดูความบกพร่องของสรรพสิ่งที่เราสร้างขึ้นมา ทั้งนี้เพราะคนทุกคนรู้จักตัวเองดีกว่ารู้จักผู้อื่น"

บทสรุปและข้อเสนอแนะที่ควรนำมาปฏิบัติ

ในท้ายที่สุดนี้ เราพอจะสรุปหัวข้อสำคัญๆ ที่ได้กล่าวมาแล้วในตอนแรกเป็นขั้นการปฏิบัติ 4 ขั้นที่มีความจำเป็นแก่ชีวิตของคนเรา ดังนี้

1) อ่านพระธรรมวันละ 2 เวลาอย่างสม่ำเสมอ การอ่านพระธรรมคัมภีร์เป็นกิริยาอาการที่แสดงออกซึ่งความจงรักภักดีของพระผู้เป็นเจ้า การละเลยไม่อ่านไม่ว่าจะเป็นในตอนเช้าหรือเย็นก็เหมือนกับคนที่คนเราอดอาหาร

ขอให้เราทั้งหลายจดจำไว้ว่า หากเราพลาดที่จะอ่านพระธรรมของพระบาฮาอุลลาห์ในตอนเช้า เนื่องจากว่าไม่มีเวลาหรืออยู่ในภาวะรีบร้อนแล้ว เป็นการง่ายมากถ้าเราจะนำหนังสือติดตัวไปยังที่ทำงานด้วย และถ้ามีเวลาว่างเมื่อใด ก็จงอ่านเสียสัก 2-3 ตอน เพื่อว่าเราไม่พลาดอาหารใจ

การอ่านพระวจนะทุกเช้าและค่ำ เป็นกิริยาอาการที่แสดงออกซึ่งความเคารพบูชาพระผู้เป็นเจ้า ส่วนการศึกษาพระธรรมนิพนธ์นั้นเป็นสิ่งที่ต่างกัน เราต้องศึกษาธรรมนิพนธ์และประวัติศาสตร์เพื่อที่เราจะเข้าใจศาสนาให้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น การศึกษานี้ทำได้ทุกเวลาไม่ว่าจะเป็นตอนกลางวันหรือกลางคืน สมายติธรรมสากลได้รวบรวมหนังสือที่ใครขอแนะนำให้นำมาได้อ่านดังนี้

- อานุกาพย์แห่งความช่วยเหลือจากสวรรค์
- ความสมบูรณ์ล้ำเลิศในสิ่งทั้งปวง
- ชีวิตครอบครัว
- ของขวัญในการสอนศาสนา

- 2) สวดมนต์จากบทบังคับบทใดบทหนึ่งทุกวันในจำนวน 3 บท
- 3) สอนศาสนาโดยการบอกเล่าข่าวสารของพระบาฮาอุลลาห์แก่คนทั่วไปโดยการ
 - ผูกมิตรกับคนทั่วไป และเชิญเขาไปร่วมงานสังสรรค์อย่างสม่ำเสมอ
 - เดินทางเผยแพร่ศาสนา
 - สวดมนต์อธิษฐาน ขอให้ได้พบผู้ที่มีจิตใจพร้อมที่จะรับพระธรรมคำสอนนี้

แท้จริงแล้ว วิธีที่ดีที่สุดที่จะดึงดูดประชาชนมาสู่ศาสนาของพระผู้เป็นเจ้า และเป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพมากกว่าการรณรงค์ประกาศศาสนาสิ่งนั้นคือ การอธิษฐานอย่างตั้งใจจริง เพื่อให้ได้พบผู้ที่มีจิตใจพร้อมที่จะรับคำสอน หากครุบาไฮมีความจริงใจ และอุทิศสหายเพียรแล้วไม่ต้องสงสัยเลยว่า คำอธิษฐานของเขาจะไม่ได้รับการตอบสนองและผู้ที่มีจิตใจบริสุทธิ์มากมายจะถูกชักนำไปสู่หน้าพวงแห่งสัจจะ ตามที่ผู้ก่อตั้งศาสนาของเราได้สัญญาไว้

- 4) ประการสุดท้าย แต่มีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากันคือการดำเนินชีวิตแบบบาไฮที่แท้จริง

หากผู้ใดผู้หนึ่งยอมรับสถานะของพระบาฮาอุลลาห์เพียรอ่านพระวจนะของพระผู้เป็นเจ้าทุกเช้า และคำ เปิดหัวใจรับคำสอนของพระบาฮาอุลลาห์ ถ้าเขาสวดบทอธิษฐานที่ต้องสวดทุกวันในลักษณะที่บัญญัติโดยพระองค์ สมาคมกับบาไฮศาสนิกชนที่มีความอุทิศตัวและมีความศรัทธาแรงกล้า หลีกเลียงการคบหากับผู้ที่ไม่มีศีลธรรม ลูกชั้นรับใช้ศาสนา เมื่อนั้นความรักของเขาที่มีต่อพระบาฮาอุลลาห์ก็จะเพิ่มพูนขึ้นทุกวัน เขาจะได้รับการช่วยจากเบื้องบนให้ได้รับการพัฒนาทั้งทางด้านจิตใจและความศรัทธา

ด้วยความปรารถนาดี
อดิบ ทาเฮอซาเดห์

แผนปฏิบัติสำหรับการสอนศาสนา

การรณรงค์ที่กำลังดำเนินอยู่รอบบาไฮศาสนิกชนแต่ละคน ผู้ซึ่งด้วยความเชื่อฟังบัญชาของพระบาฮาอุลลาห์พวกเขาได้ลุกขึ้นสอนศาสนา บทบาทของธรรมสภาท้องถิ่นและธรรมสภาแห่งชาติ คือ การนำทางและช่วย เหลือบาไฮศาสนิกชนทั้งหลายให้บรรลุความรับผิดชอบของพวกเขา

การรณรงค์มีสองส่วนเป็นพื้นฐาน

- 1) การพัฒนาจิตใจของเรา และ
- 2) การสอนศาสนาเป็นการส่วนตัว

สองส่วนนี้แยกจากกันมิได้ และ หากปราศจากส่วนหนึ่งก็จะไม่ประสบผลสำเร็จ

การสอนศาสนาเป็นการส่วนตัว

นับเป็นหน้าที่อันดับแรกของบาไฮศาสนิกชนที่จะสอนศาสนา การริเริ่มสอนศาสนาจากแต่ละบุคคล และจะบังเกิดเป็นแรงจูงใจ

ความสำเร็จของการสอนศาสนาขึ้นอยู่กับว่าบาไฮศาสนิกชน สามารถปฏิบัติได้มากแค่ไหนตามหัวข้อที่กล่าวไว้เกี่ยวกับการพัฒนาจิตใจ ความพยายามของบาไฮศาสนิกชนแต่ละคนในการสอนศาสนา จะได้รับความสำเร็จเมื่อเขาตั้งจิตสู่พระบาฮาอูลลาห์ จุดไฟแห่งความรักของพระองค์ในหัวใจของเขา อุทิศชีวิตของเขาต่อการสอนศาสนา จะได้รับความสำเร็จเมื่อเขาตั้งจิตสู่พระบาฮาอูลลาห์ จุดไฟแห่งความรักของพระองค์ในหัวใจของเขา อุทิศชีวิตของเขาต่อการสอนศาสนาเป็น “อารมณ์ครอบงำชีวิตของเขา” และตามถ้อยคำที่เขียนในนามของท่านศาสนิกบาลผู้เป็นที่รักยิ่ง “อย่า... ให้แต่ละวันผ่านไปโดยมิได้สอนศาสนาให้แก่บางคน จงวางใจในพระบาฮาอูลลาห์ ว่าเมล็ดที่หว่านไว้นั้นจะได้รับการเติบโต”

แต่ละคนมีความรับผิดชอบที่จะสอนศาสนา

แนวทางปฏิบัติบางประการ

1) สอนทุกแห่งที่เป็นไปได้ ที่ทำงาน ที่สาธารณะ บนถนน บริเวณละแวกบ้าน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในหมู่เพื่อน ๆ และญาติพี่น้อง สิ่งหนึ่งที่พึงระวังคือ ไม่ควรมีใครที่รู้สึกว่าคุณบังคับให้ออกไปที่ถนนเพื่อสอนศาสนา

บางคนถนัดในการสอนศาสนาแบบนี้ บางคนไม่ถนัด กล่าวคือ บาไฮศาสนิกชนแต่ละคนต้องหาหนทางของตนเองในการสอนศาสนา

2) บางครั้งอาจจะช่วยได้บ้างถ้าหากสองสามคนรวมกลุ่มกันสอนศาสนา จงค้นหาเพื่อนที่ท่านสามารถทำงานร่วมกับท่านได้ดีที่สุด ด้วยวิธีนี้ท่านอาจทำงานเป็นทีม คนหนึ่งถนัดในการทำความรู้จักผู้อื่นอีกคนหนึ่งถนัดในการอธิบายคำสอนและอื่น ๆ

3) ประสบการณ์ได้แสดงให้เห็นว่า การสอนโดยปราศจากการประชุมสังสรรค์ทางศาสนาสมาเสมอจะไม่บังเกิดผลมากนัก

ดังนั้น จงพยายามจัดการชุมนุมสอนศาสนาในบ้านของท่าน หรือบ้านของเพื่อนท่าน ถ้าทำไม่ได้จึงขอความช่วยเหลือจากคริสตจักรท้องถิ่นของท่าน หรือคณะกรรมการสอนศาสนา

4) ส่วนสำคัญของการชุมนุมสอนศาสนาคือการมีบาไฮศาสนิกชนที่มีความรู้เป็นผู้พูด หากหาไม่ได้จึงขอความช่วยเหลือจากคริสตจักรท้องถิ่นหรือคณะกรรมการสอนศาสนา

5) ลักษณะสำคัญอีกอย่างหนึ่งของการชุมนุมศาสนา คือการจัดวางแผงหนังสือบาไฮไว้เพื่อว่าผู้ที่มาใหม่จะทราบถึงขอบเขตความกว้างของสิ่งที่พระบาฮาอูลลาห์เปิดเผย และจะได้รับแรงดลใจที่จะอ่านหนังสือบาไฮ

หากท่านไม่มีหนังสือพอ จงขอความช่วยเหลือจากชมรมสภาท้องถิ่น หรือคณะกรรมการสอนศาสนา

6) จงปรึกษาผู้ช่วยที่ปรึกษาศาสนา หรือรองผู้ช่วยที่ปรึกษาศาสนาในเขตพื้นที่ของท่าน เพื่อขอคำแนะนำและขอความช่วยเหลือในแผนงาน

7) วิธีที่จะนำเอาอนุภาพของพระบาฮาอุลลาห์ เราต้องอธิษฐานเพื่อให้ได้พบผู้ที่มีจิตพร้อม และอธิษฐานเพื่อเขาขณะที่สอนเขา

หน้าที่ของสถาบันทั้งหลายของศาสนาบาไฮ

1) หนึ่งในหน้าที่สำคัญที่สุดของชมรมสภาท้องถิ่น คือ การช่วยเหลือมิตรสหายในกิจกรรมการสอนศาสนาของพวกเขา ช่วยอำนวยความสะดวกให้บาไฮศาสนิกชนทุกคนในงานสอนศาสนา โดยการจัดการสังสรรค์สอนศาสนาเป็นประจำ โดยการจัดหาผู้พูด ให้เงินทุนช่วยเหลือหากจำเป็น และสนับสนุนบาไฮศาสนิกชนทั้งหลายให้ลุกขึ้นสอนศาสนาเป็นการส่วนตัว หากชมรมสภาท้องถิ่นไม่สามารถบรรลุหน้าที่นี้ ชมรมสภาท้องถิ่นก็ควรหันไปขอความช่วยเหลือจากคณะกรรมการการสอนศาสนาแห่งชาติ

2) ขณะที่การสอนศาสนาเป็นการส่วนตัวเป็นหน้าที่ของแต่ละคนกิจกรรมการประกาศศาสนา เช่น การประชุมในที่สาธารณะ การจัดนิทรรศการ คือ ความรับผิดชอบพื้นฐานของชมรมสภาแห่งชาติ

การประกาศศาสนา และการสอนศาสนาเป็นการส่วนตัวมิใช่สิ่งเดียวกัน แต่เป็นสิ่งที่เสริมกัน